Dosar nr. 4r-514/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-24074621-02-4r-04022025 judecător: Cernalev Veaceslav

D E C I Z I E
în numele Legii

8 iulie 2025 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţă:
Preşedintele completului, judecător Ion Bulhac
Judecătorii Marcel Popescu și Svetlana Vîșcu

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Buiucani al DP mun. Chișinău, Celac Renard, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.12.2024, prin care a fost încetat procesul contravențional pornit în privința lui Perju Ivan, în baza art. 78[1] Cod contravenţional al RM, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin.(1) lit.a) din Codul Contravențional, -

A C O N S T A T A T:

Potrivit procesului -verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 349801 din 27 iunie 2024, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Celac Renard, Perju Ivan a fost învinuit în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 78[1] Cod contravenţional, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 31 mai 2024, ora 04:05 min., aflându-se în***** în urma unui conflict, a agresat-o și numit-o cu cuvinte necenzurate pe concubina sa, cet. Goloman G., astfel cauzându-i dureri fizice.

Conform art. 395 alin.(1) Cod contravențional al RM, agentul constatator a expediat procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Perju Ivan baza art. 78[1] Cod contravenţional al RM, cu materialele acumulate, spre examinare în instanța de judecată conform competenței.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.12.2024, a fost încetat procesul contravenţional pornit în privința lui Perju Ivan, învinuit de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 78[1] Cod contravenţional al RM, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional al RM.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Buiucani al DP mun. Chișinău, Celac Renard, a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii și rejudecarea

cauzei în prima instanță, motivînd prin faptul că, instanța de judecată nu a apreciat probele administrate din punct de vedere a coroborării lor, nu le-a dat o apreciere corectă.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Examinând materialele cauzei contravenţionale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul Penal constată, că recursul este necesar de a fi respins ca tardiv, cu menținerea hotărârii contestate, fără a trece la fondul cauzei, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod contravenţional al RM, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este tardiv.

În conformitate cu art.468 alin.(1) Cod contravenţional al RM, „Recursul împotriva hotărîrii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii judecătoreşti sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1).”

Articolul 469 alin. (1) Cod contravenţional al RM prevede că, „Recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la începutul executării sancţiunii sau perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă instanţa a constatat că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea hotărîrii a participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunţarea hotărîrii asupra ei.”

Colegiul Penal notează că, prin prisma prevederilor enunțate, cazului din litigiu îi este specific un termen imperativ, legiuitorul determinând că, dreptul la declararea recursului este limitat la un anumit interval – 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art. 463 alin. (1) din Codul contravențional.

Instanța de recurs atestă că, din materialele cauzei s-a stabilit că, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.12.2024, a fost pronunțată în lipsa agentului constatator, iar copia hotărârii a fost expediată participanților la proces,

inclusiv agentului constatator prin intermediul poștei electronice, la 26.12.2024 (f.d. 53).

La fel, instanța de recurs ține să remarce că, faptul recepționării de către cancelaria a Inspectoratul de poliție Buiucani a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.12.2024, se confirmă prin scrisoare de expediere, pe care este aplicată ștampila de intrare a Inspectoratului de poliție Buiucani, cu nr. 10905, data fiind de 26.12.2024. (f.d.58).

Colegiul Penal constată că, *la 23.01.2025*, cu încălcarea termenului legal, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Buiucani, al DP mun. Chișinău, Celac Renard, a înaintat cerere de recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.12.2024.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă, că situația constatată denotă omiterea termenului de 15 zile de declarare a recursului de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art. 463 alin. (1), pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, fapt expres stipulat în alin.(1) al art. 468 din Codul contravențional.

La acest aspect, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru remarcă jurisprudența constantă a CtEDO, unde Curtea a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn vs Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), inclusiv de a se interesa de soarta dosarului în care este parte.

Totodată, Colegiul notează că, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât cu respectarea anumitor exigenţe legale, între care şi stabilirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Dispoziţiile legale criticate sunt în concordanţă şi cu jurisprudenţa CtEDO referitoare la dreptul de acces la justiţie. Astfel, CtEDO a statuat în cauza Golder împotriva Regatului Unit, că dreptul de acces la justiţie nu este un drept absolut. Acesta poate fi, prin natura sa, în anumite situații, supus unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale pentru prescripție, deoarece dreptul de acces, prin sine, cere reglementare din partea statului (Stubbings şi alţii împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996, pct. 51 - 52, Culegere 1996 IV).

În această ordine de idei, Colegiul Penal notează că, termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui este stabilită exhaustiv prin lege, acesta fiind absolut şi având un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Incidente speței sunt și prevederile art. 230 alin. (2) din Codul de procedură penală care statuează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen. Această prevedere legală are caracter de garanție procesuală, egală pentru toate părțile participante în proces, fiind

impusă obligația îndeplinirii în termen a actelor procedurale, sub sancțiunea decăderii din acest drept procesual.

În concluzie, este cert că, depunând cererea de recurs la data de 23.01.2025, împotriva hotărârii pronunţate la 24.12.2024, adică în afara termenului legal, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Buiucani, al DP mun. Chișinău, Celac Renard a demonstrat o neglijenţă a drepturilor sale procedurale stipulate în legislaţia naţională. Or, exercitarea unui drept de către titular nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigenţe, cărora li se subsumează şi instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

În argumentarea concluziei, Colegiul Penal relevă că, potrivit practicii CtEDO termenul de exercitare a căii de atac începe a curge de la data pronunțării hotărârii (*hotărârea Sutter versus Elveţia*) că participantul la proces, care cunoaște despre faptul desfășurării în unui proces în care este vizat, este obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului (*hotărârile Avramenco versus Republica Moldova şi Ponomaryov versus Ucraina*) şi că repunerea unei cereri în termen, în condițiile în care nu se constată temeiuri, ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărârilor judecătorești, ceea ce urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor şi violarea art. 6 CtEDO, drept care urmează a fi respectat cu referință la partea acuzării și a apărării, fără discriminare (*hotărârea Ghirea versus Republica Moldova*).

Prin urmare, Colegiul Penal nu se va expune asupra motivelor invocate în cererea de recurs și nu va purcede la examinarea cererii de recurs în fond, întrucât instanța de recurs nu poate proceda la o verificare de fapt şi de drept a acesteia, decât în cadrul unui recurs exercitat în mod legal.

În aceste circumstanțe, ţinând cont de cele enunțate supra, în lipsa temeiurilor legale de a repune în termen recursul declarat, Colegiul Penal consideră necesar a respinge ca tardiv, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Buiucani al DP mun. Chișinău, Celac Renard, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.12.2024, cu menținerea acesteia.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin.(1) pct.1) lit. a), art.474 din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,–

D E C I D E :

Se respinge ca tardiv, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Buiucani al DP mun. Chișinău, Celac Renard, și menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.12.2024, prin care a fost încetat procesul contravenţional pornit în privința lui Perju Ivan, în baza art. 78^1 Cod

contravenţional al RM, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin.(1) lit.a) din Codul Contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele Colegiului, judecător **Ion Bulhac**

Judecătorii **Marcel Popescu**

Svetlana Vîșcu